

Sygn. akt II CSK 374/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa E.G.
przeciwko [...] Spółdzielni "S." w likwidacji w S.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 25 stycznia 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Dla spełnienia wymogu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. konieczne jest zawarcie w skardze kasacyjnej odrębnego wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, zawierającego profesjonalny wywód prawny nawiązujący do wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przesłanek przedsądu i podanie, które z nich występują w sprawie oraz uzasadnienie tego stanowiska (postanowienie Sądu Najwyższego z 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nieopubl.). Sąd Najwyższy nie jest bowiem trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia, wnoszoną i rozpoznawaną nie tylko w interesie skarżącego, ale przede wszystkim w interesie publicznym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 2014 r., I CSK 510/13, nieopubl.). W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że - chociażby ze względu na odmienny cel instytucji przedsądu i jej odrębne oraz kwalifikowane przesłanki - wskazanie i uzasadnienie okoliczności decydujących o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może polegać na odwołaniu się do podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. W prawidłowo sporządzonej skardze kasacyjnej oba powyższe elementy muszą pojawić się oddzielnie i autonomicznie.

Powód wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), któremu nadał formę pytania: „czy w przypadku złożenia przez osobę fizyczną deklaracji, wpłacenia wpisowego i udziału członkowskiego, w sytuacji potwierdzenia innymi dowodami w sprawie, iż w stosunku do tej osoby podjęto uchwałę o przyjęciu w poczet członków Spółdzielni oraz wpisano osobę do rejestru członków, jak również osoba ta korzystała i korzysta przez wiele lat z praw i obowiązków członka możliwe jest przyjęcie, iż doszło do konwalidacji czynności prawnej i złożenia oświadczenia woli przez Zarząd, skoro ówczesny członek Zarządu Pan E.G. nie jest obecnie członkiem Zarządu tej Spółdzielni. Zachodzi konieczność odpowiedzi na pytanie prawne, czy okoliczność, iż obecnie powód nie jest członkiem Zarządu ewentualnie konwaliduje w świetle art. 56 § 2 u.p.s. oświadczenie woli o przyjęcie powoda w poczet członków, czy niezbędne jest złożenie przez uprawniony organ pozwanej Spółdzielni oświadczenia i jakiego?”. Powód powołał się też na potrzebę wykładni przepisów prawnych (art. 398⁹ § 1 pkt

2 k.p.c.), nie wskazał jednak na konkretny przepis, którego dotyczy jego wniosek, jak również na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ma mieć poważny, istotny i uniwersalny charakter. Powinno wywoływać zasadnicze kontrowersje lub rozbieżne oceny prawne, o których Sąd Najwyższy nie miał okazji jeszcze się wypowiedzieć. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego ma być konieczne dla wydania prawidłowego orzeczenia w sprawie, w której wniesiona została skarga kasacyjna, ale i dla rozwoju judykatury. Skarżący oprócz sformułowania zagadnienia powinien przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało. Zagadnienie o istotnym znaczeniu dla systemu prawa nie może mieć charakteru kazuistycznego i służyć uzyskaniu przez skarżącego odpowiedzi odnośnie do kwalifikacji prawnej szczegółowych elementów podstawy faktycznej rozstrzygnięcia (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 30 kwietnia 2015 r., V CSK 598/14, nieopubl.).

Wywód skarżącego w ramach uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie ma cech określonych wyżej, gdyż ogranicza się do próby wykazywania, że w ustalonych okolicznościach faktycznych Sądy obu instancji powinny uznać powoda za członka pozwanej Spółdzielni.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wiąże się z ewidentną i widoczną już na pierwszy rzut oka wadliwością zaskarżonego orzeczenia, której stwierdzenie nie wymaga prowadzenia bardziej złożonych rozumowań (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 stycznia 2011 r., IV CSK 485/10, nie publ. oraz z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Skonfrontowanie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z motywami zaskarżonego wyroku nie pozwala stwierdzić, żeby spełniona została przesłanka, na którą powołuje się powód, zwłaszcza, że sformułowane przez niego zarzuty nie uwzględniają ustaleń przyjętych przez Sąd Apelacyjny za podstawę rozstrzygnięcia, podczas gdy Sąd Najwyższy przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej byłby nimi związany (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.

jw